

udgangspunkt et eneansvar for indholdet af sine udtalelser – hvad enten der er tale om en direkte eller forskudt udsendelse – medmindre der er lovet den pågældende anonymitet. Dette ansvar foreslås yderligere udvidet ved direkte transmissioner af offentlige møder eller andre begivenheder, hvor mediet, dets redaktør eller ansatte ingen mulighed har for at forudse begivenhedsforløbet. Her foreligger der ikke noget anonymitetshensyn, og for at mindske risikoen for eventuelle misbrug af medierne indeholder lovforslaget derfor forslag om, at de almindelige strafansvarsregler fortsat skal gælde for denne type af direkte udsendelser, dvs. at typisk vil kun den, der udtaler sig, kunne gøres ansvarlig for udtalelsens indhold.

#### *Spørgsmål:*

»Kan ministeren oplyse, om det i lovforslagets § 41 omtalte pressenævn, som led i vurderingen af en sag indbragt i henhold til lovforslagets § 34, står frit i undersøgelse af, om et massemediums handlemåde i forbindelse med produktionen af en artikel er i overensstemmelse med begrebet »god presseskik«?

Det bedes i benægtende fald oplyst, hvilke begrænsninger der gælder for nævnets undersøgelse, herunder eksempelvis de begrænsninger, der er fastlagt i reglerne om kildebeskyttelse.«

#### *Spørgsmål:*

»Hvilke undersøgelsesmetoder kan anvendes af Pressenævnet i dets arbejde?«

#### *Svar:*

Der er for Pressenævnets sagsbehandling fastsat detaljerede regler i lovforslagets §§ 44–52, ligesom der efter forhandling med Pressenævnet vil blive fastsat en forretningsorden for nævnet, jf. lovforslagets § 52, stk. 1. Dette svarer til, hvad der gælder for andre særlige råd og nævn.

Pressenævnet står således ikke frit ved sin undersøgelse af, om mediets handlemåde i forbindelse med produktionen af en artikel er i overensstemmelse med »god presseskik«.

Om Pressenævnets sagsbehandling gælder efter de ovennævnte bestemmelser, at klage til nævnet skal indgives skriftligt. Nævnet kan dog af egen drift optage en sag til behandling, hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning.

I tilfælde heraf skal der indhentes en udtalelse fra den forurettede. Den forurettedes navn må kun nævnes, såfremt tilladelse hertil foreligger.

Nævnet indhenter endvidere en skriftlig udtalelse fra det massemedie, som klagen vedrører, og kan under sagens behandling indhente supplerende oplysninger hos parterne. Nævnet kan endvidere kræve udleveret et eksemplar af skriftet og en båndoptagelse af den radio- eller fjernsynsudsendelse, som klagen vedrører.

Nævnets sagsbehandling skal fremmes mest muligt. Såfremt vedkommende massemedie ikke inden 7 dage efter modtagelsen af nævnets henvendelse fremsender sine kommentarer til nævnet, kan sagen behandles på det foreliggende grundlag. Nævnet kan endvidere indkalde sagens parter til mundtlig forhandling. Såfremt klageren uden lovligt forfald udebliver fra sådan forhandling, kan nævnet afvise klagen eller behandle den på det foreliggende grundlag. Hvis det indklagede massemedie udebliver, behandles sagen på det foreliggende grundlag. Der er ikke knyttet vidnepligt til parternes forklaringer for Pressenævnet.

Der er derfor heller ingen mulighed for, at Pressenævnet kan pålægge mediets repræsentant at røbe en eventuel kilde. Dette følger tillige allerede deraf, at mulighederne for i særlige tilfælde overhovedet at bryde kildebeskyttelsen gennem pålæg om at afgive vidneforklaring efter lovforslagets § 56 er begrænset til domstolens behandling af straffesager, se affattelsen af retsplejelovens § 172, stk. 5, i lovforslagets § 56.

Pressenævnets virksomhed vil således ikke kunne anfægte massemediernes kildebeskyttelse.

Det bemærkes i øvrigt, at medtagelsen af ordet »handlemåde« i beskrivelsen af den rettlige standard »god presseskik« i lovforslagets § 34 hænger sammen med, at det hverken er muligt eller hensigtsmæssigt at arbejde med en sondring mellem massemediets handlemåde og indholdet af en artikel, udsendelse m.v. i vedkommende medie. Således vedrører en række af de allerede opstillede regler for god presseskik i første række massemediernes handlemåde. Der henvises herved f.eks. til principperne i punkterne A.1 og 3 og punkt 3.3. om indsamling og gengivelse af billedmateriale i de vejledende regler for god presseskik, der er optaget som bilag 3 til lovforslagets bemærkninger.